

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิงโดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิงและนายอำเภอพระแสง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิงตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลใด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลใด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลใดอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลใดอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลใดหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้ตามข้อ ๑๑ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลใด

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลใดและระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลใดหรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลใดซึ่งตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลใดจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใด การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลใดจัดไว้ให้โดยเฉพาะ

(๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะ หรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับ รถขน เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

(๕) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ถ่าย เท คู้ย เชี่ย ขุด หรือเคลื่อนย้ายมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่พักมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

(๖) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๗) ที่รองรับสิ่งปฏิกูลต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็น รั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ตามแบบ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

(๙) ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย อันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น กลิ่น ควัน หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำ โดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคาร สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือ ไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าสามแห่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับตั้งแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร

สถานที่หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บ ขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดหรือซึ่งจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สม. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาการจดทะเบียนนิติบุคคล/ทะเบียนพาณิชย์
- (๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) สำเนาเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ ต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดหรือซึ่งกำหนด ดังนี้

- (๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล
 - (๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดุตส์) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้
 - (๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก
 - (๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน
 - (๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลชนิดเฮฟวี่ ดิวตี้ (Heavy Duty) คือปั๊มสูบตะกอนที่สามารถสูบตะกอนของแข็งได้ และติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
 - (๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่ว ไม่ซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังดักน้ำ ไม่กวาด
น้ำยา ดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวรถพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
ให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้นและต้องแสดงเลขทะเบียน
ใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทย
ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถโดยขนาดตัวอักษรต้องสูง
ไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๑.๑.๗) สีของรถพาหนะเก็บขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ
ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือ

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง ผ้าปิดปากปิดจมูก
สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งสิ่งปฏิกูล)
ว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) สถานที่ดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน
ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกัน
มิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

(๒.๒) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น

(๒.๒.๑) ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลโดยการหมักย่อยสลาย (Composting
and Digestion) ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) ถังหมักย่อยสลาย ประกอบด้วย ถังคอนกรีตที่ก่อสร้างขึ้น
จำนวน ๓๑ ถัง มีฝาปิดมิดชิด ถังหมักแต่ละถังต้องมีท่อระบายอากาศ ภายในถังหมักจะบรรจุสิ่งปฏิกูล
ที่ได้จากรถสูบสิ่งปฏิกูลที่ไปสูบน้ำจากส้วมตามบ้านเรือนและอาคารต่าง ๆ แล้วนำมาถ่ายลงในถังหมักนี้
ภายในถังหมักจะเกิดการย่อยสลายสิ่งปฏิกูลโดยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ต้องการออกซิเจน (Anaerobic Digestion)
ทำการหมักอย่างน้อย ๒๘ วัน เพื่อทำลายเชื้อโรค พยาธิและไข่พยาธิที่ปะปนมากับสิ่งปฏิกูล

(ข) ลานทรายกรอง ภายหลังจากสิ่งปฏิกูลและน้ำที่ทำการหมักในถังหมักจนครบเวลาตามข้อ (๒.๒.๑) แล้ว จึงปล่อยลงสู่ลานทรายกรองซึ่งจะทำหน้าที่กรองสิ่งปฏิกูลให้เหลือตกค้างอยู่ด้านบนส่วนน้ำก็จะซึมผ่านลานทรายกรองสู่ท่อน้ำทิ้งด้านล่างเพื่อรวบรวมนำไปสู่อุปกรณ์เก็บไว้รดต้นไม้หรือบำบัดก่อนปล่อยเป็นน้ำทิ้งต่อไป สำหรับตะกอนที่กรองอยู่ด้านบนลานทรายกรองนั้นให้ตากแดดจนแห้งสนิทเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรคโดยแสงอาทิตย์อีกชั้นหนึ่ง จากนั้นจึงนำไปย่อยหรือบดให้มีขนาดเล็กลงเพื่อนำไปใช้เป็นปุ๋ยต่อไป

โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุขและหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒.๓) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ผ้าปิดปากปิดจมูก ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒.๔) ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมหรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ต้องมีพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

(๓.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอยต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ทำให้มูลฝอยหกหล่น หรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขนย้าย

(๓.๑.๓) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอยต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วไม่ซึม

(๓.๑.๔) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๓.๑.๕) ต้องมีข้อความแสดงที่ตัวรถพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย เพื่อให้รู้ว่า เป็นรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย เช่น “รถเก็บ ขนมูลฝอย” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถโดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๓.๑.๖) สีของรถพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขนมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

(๓.๒) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปากปิดจมูก เสื้อสะท้อนแสง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยาง หุ้มสูงถึงแข้ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งมูลฝอย) ว่าจะนำมูลฝอยไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) สถานที่ดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอยต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

(๔.๒) ต้องมีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น อาจจะเป็นระบบเตาเผา (Incinerater) หรือระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) หรือระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ซึ่งแต่ละระบบจะต้องมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญด้วย

โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข และหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔.๓) ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาล สิ่งแวดล้อม หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปากปิดจมูก เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยาง หุ้มสูงถึงแข้ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง

หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เห็นสมควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกใบอนุญาตตามแบบ สม. ๒ หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่ที่ได้รับคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ แล้ว

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระ ค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม สวมผ้าปิดปากปิดจมูก ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางทึบสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าน้ำยาง และร่างกายผู้ปฏิบัติงานหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลโดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อหรือสาย ที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดรถขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจาก
ที่ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัด
ที่ถูกหลักสุขาภิบาล คือน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียหรือปล่อยลงสู่ลานทรายซึมชนิดร่องซึม
โดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยยาฆ่าเชื้อโรค
(เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบสภาพของผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๑.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๑.๗) ต้องดูแลมิให้ข้อความบนตัวถังรถลบเลือน

(๑.๘) ต้องมีใบอนุญาตติดประจำรถ

(๑.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการ

(๑.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๑.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือ

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมและมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา
ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลและอยู่ประจำที่ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง
และสวมผ้าปิดปากจมูกขณะปฏิบัติงาน

(๒.๓) เจ้าหน้าที่จะต้องดูแลให้รถสุบสิ่งปฏิกูลต้องทิ้งสิ่งปฏิกูลลงถังหมักตรงตามถัง
ที่กำหนดในแต่ละวัน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งปฏิกูลหมักนานอย่างน้อย ๒๘ วัน (กรณีมีความจำเป็นต้องใส่
สิ่งปฏิกูลหลาย ๆ ครั้ง หรือหลาย ๆ วันในหนึ่งถัง เนื่องจากสิ่งปฏิกูลยังไม่เต็มถังให้เริ่มต้นนับจาก
วันที่ใส่สิ่งปฏิกูลครั้งสุดท้าย)

(๒.๔) ถ้ามีสิ่งปฏิกูลหกเรื้อยราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๒.๕) ต้องปิดฝาถังหมักสิ่งปฏิกูลทุกครั้งหลังจากที่ใส่สิ่งปฏิกูลลงในถังหมักแล้ว

(๒.๖) เจ้าหน้าที่ดูแลระบบจะต้องลงบันทึกเลขที่รถสูบล้างสิ่งปฏิกูล และปริมาตรสิ่งปฏิกูลที่นำมาทิ้งทุกครั้งเป็นการป้องกันไม่ให้รถนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งที่อื่น

(๒.๗) ทุกครั้งที่ปล่อยสิ่งปฏิกูลจากถังหมักเมื่อสิ่งปฏิกูลไหลออกจะหมดให้ใช้ไม้เหยี่ยวระบายเพื่อช่วยให้ตะกอนที่ค้างอยู่ก้นถังหมักไหลออกมาให้หมด และควรใช้น้ำฉีดไล่ตะกอนที่ค้างอยู่ก้นถังหมักอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง

(๒.๘) การดูแลลานทรายกรอง ให้ทำความสะอาดหน้าลานทรายกรองเมื่ออัตราการซึมเริ่มช้าลงโดยใช้อุปกรณ์ลอกหน้าลานทรายกรองออกแล้วเติมทรายใหม่และต้องคอยเติมทรายให้ได้ความสูงตามที่กำหนดไว้

(๒.๙) การโกยตะกอนที่ตากแห้งแล้วไปทำปุ๋ย ให้ทิ้งไว้นาน ๓ วัน หลังจาก чтоตะกอนแห้งแล้ว จึงโกยตะกอนที่ตากแห้งสนิทนำไปบดก่อนนำไปใช้ทำเป็นปุ๋ย

(๒.๑๐) หากมีอุปกรณ์ส่วนไหนชำรุดต้องแจ้งซ่อมทันที

(๒.๑๑) เจ้าหน้าที่ต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๒.๑๒) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒.๑๓) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๒.๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือกิ่ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานผูกผ้าปิดปากปิดจมูก สวมถุงมือยาง สวมเสื้อสะท้อนแสง สวมรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง สวมเสื้อและกางเกงให้มิดชิด

และทำความสะอาดผ้าปิดปากปิดจมูก เสื้อ กางเกง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางและร่างกายผู้ปฏิบัติงาน หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) การเก็บขนมูลฝอยต้องจัดเก็บให้เรียบร้อยมิให้มูลฝอยตกค้าง

(๓.๓) ขณะขนย้ายต้องไม่ทำให้มูลฝอยตกหล่นหรือฟุ้งกระจายตามท้องถนน

(๓.๔) ทำความสะอาดรถเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดที่ถูกหลักสุขาภิบาล คือน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียหรือปล่อยลงสู่ลานทรายซึมชนิดร่องซึมโดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๓.๕) มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๓.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๓.๗) ต้องดูแลมิให้ข้อความบนตัวถังรถลบเลือน

(๓.๘) ต้องมีใบอนุญาตติดประจำรถ

(๓.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๓.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๓.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือกิ่ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) การกำจัดมูลฝอยต้องถูกหลักสุขาภิบาลและมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญ เช่น

(๔.๑.๑) ระบบเตาเผา (Incinerater) ต้องควบคุมไม่ก่อให้เกิดเขม่า ถ้าฝุ่นละอองที่ไปกระทบความเป็นอยู่ของประชาชนข้างเคียง

(๔.๑.๒) ระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) ต้องมีระบบรองรับน้ำขยะ (Leachate) ไปกำจัดโดยต้องควบคุมไม่ปล่อยให้ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติ

(๔.๑.๓) ระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ต้องควบคุมไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นที่รุนแรง หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค โดยเฉพาะแมลงวัน หนู แมลงสาบหรืออื่น ๆ

(๔.๒) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมหรือมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา ระบบกำจัดมูลฝอยและอยู่ประจำเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานที่ระบบกำจัดมูลฝอย

(๔.๓) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และสวมผ้าปิดปากปิดจมูกขณะปฏิบัติงาน

(๔.๔) มีการตรวจสอบสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๔.๕) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการ ตามใบอนุญาต

(๔.๖) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๔.๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาด ปลอดภัย และการรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือกิ่ง

ข้อ ๑๖ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือ กับผู้รับบริการทุกรายโดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการ และความรับผิดชอบในการผิดสัญญาโดยส่งสำเนาสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสามสิบวัน ก่อนวันที่เริ่มการให้บริการ

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตจะยกเลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใดต้องทำเป็นหนังสือ แจ้งพนักงานท้องถิ่นล่วงหน้าก่อนเลิกการให้บริการอย่างน้อยสิบห้าวัน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับบริการ เช่น การเปลี่ยนอัตราค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาสัญญาที่แก้ไขแล้วนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในกำหนดสิบห้าวันก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือกิ่งเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบ สม. ๓ เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลากำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือซึ่ง

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปหรือหากประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอเลิกการดำเนินกิจการหรือแก้ไขรายการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม. ๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สม. ๒ โดยประทับตราสีแดงว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม. ๓

(๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ เช่น แก้ไขเปลี่ยนแปลงกิจการ ขอรับใบแทนใบอนุญาตบอกเลิกการดำเนินการให้ใช้แบบ สม. ๔

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิงรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

กนต์พล เบญจพันธ์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปิดแผ่นประกาศ หรือเขียนข้อความ หรือภาพ ติดตั้ง เขียนป้าย หรือเอกสาร หรือทั้งหรือโปรยแผ่นประกาศเพื่อโฆษณาแก่ประชาชน	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๒. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๓. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๔. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการหาประโยชน์ จากการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๕. ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย			
๕.๑ การเก็บและขนมูลฝอย			
๕.๑.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑๕๐	บาท
๕.๑.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ		๑๕๐	บาท
๕.๒ การกำจัดมูลฝอย			
๕.๒.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒๐๐	บาท
๕.๒.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ		๒๐๐	บาท
๕.๓ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน ตาม ๕.๑ หรือ ๕.๒ เกิน ๓,๖๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑๘,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑๘ ลูกบาศก์เมตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๑ และ ๕.๒ ได้อีก โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราหน่วยละ		๒๐๐	บาท

- ๕.๔ การเก็บและขนมูลฝอย
หรือการกำจัดมูลฝอย ในลักษณะครั้งคราว
- ๕.๔.๑ การเก็บและขนมูลฝอยเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม
หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๔.๒ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยที่เก็บและขนเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร
หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๔.๑ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม
หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๔.๓ การกำจัดมูลฝอยเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม
หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๔.๔ ในกรณีมีปริมาณมูลฝอยที่กำจัดเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๔๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร
หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๔.๓ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๔๐ กิโลกรัม
หรือ ๑,๒๐๐ ลิตร หรือ ๑.๒ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ ๒๐๐ บาท
- ๕.๕ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูล หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูล ในลักษณะครั้งคราว
- ๕.๕.๑ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม
หรือ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๕.๕.๒ ในกรณีมีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่เก็บและขนเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร
หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๕.๑ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม
หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ ๒๕๐ บาท
- ๕.๕.๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลเป็นรายครั้ง
ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๐๐ กิโลกรัม
หรือ ๕๐๐ ลิตร หรือ ๐.๕ ลูกบาศก์เมตร
และให้เก็บหน่วยละ ๓๐๐ บาท

๕.๕.๔ ในกรณีที่มีปริมาณสิ่งปฏิกูลที่กำจัดเป็นรายครั้ง
เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร
หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ให้เก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มจาก ๕.๕.๓ ได้อีก
โดยคิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๒๐๐ กิโลกรัม
หรือ ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ในอัตราหน่วยละ

๓๐๐ บาท

๕.๖ ในกรณีที่คำนวณปริมาณสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยแล้ว
เศษเกินกึ่งหนึ่งของหน่วยตามที่กำหนดใน ๕.๑ ถึง ๕.๕
ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย

**คำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย**

เลขที่รับ...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ประเภท.....
ต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทรซิง
 โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....จำนวนคนงาน.....คน
 ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบลไทรซิง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ขอรับใบอนุญาต
๒. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
๓. สำเนาใบทะเบียนบ้าน นิติบุคคล (ถ้ามี)
๔. บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการ
๕. ตัวอย่างหนังสือสัญญาระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ
๖. ใบยินยอมให้ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

แผนที่ตั้งสถานประกอบการพอสังเขป

แผนที่ตั้งสถานประกอบการพอสังเขป

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่เดือน..... พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

☐

ครบ

☐

ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

วันที่...../...../.....

**ใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย**

เล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ข้อ ๑ ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ประเภท.....ค่าธรรมเนียม.....บาท
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบลโทรซิ่ง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโทรซิ่ง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย พ.ศ.....

(๒)

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้รับเงิน

ลงชื่อ.....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโทรซิ่ง

คำเตือน ๑) ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต

๒) ต้องต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ มิฉะนั้นต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

**คำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย**

เลขที่รับ/

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน..... พ.ศ

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
ตำบล/แขวงอำเภอ/เขต.....จังหวัด
โทรศัพท์โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ประเภท.....ต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลไทรซิง
โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบลไทรซิง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑. ใบอนุญาตเดิม

๒.

๓.

ขอรับรองว่า ข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ☐ ครบ

☐ ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

ตำแหน่ง.....

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

() ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ลงชื่อ.....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรซิง

วันที่...../...../.....

คำขออนุญาตการต่าง ๆ
เกี่ยวกับการประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เลขที่รับ /

เขียนที่.....
วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบลไทรซิง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลไทรซิง ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอรับรองว่า ข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
(.....)